

Prejudiciálne otázky

1. Aký rozsah právomocí majú členské štáty podľa článku 13 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES ⁽¹⁾ z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (ďalej len „smernica“) pri rozhodovaní, že nie je možné požadovať environmentálne posúdenie plánu alebo programu, ktorých prvý formálny prípravný akt sa uskutočnil pred 21. júlom 2004, a aké skutočnosti môžu vnútroštátne orgány v jednotlivých prípadoch zohľadniť pri prijatí takého rozhodnutia?
2. Mohol vnútroštátny orgán členského štátu, ktorý v roku 2004 rozhodol, že určitý plán bol v súlade s požiadavkami smernice (a tento názor zastával aj naďalej pred vnútroštátnym súdom) zmeniť názor, a v novembri 2007 rozhodnúť, že uvedený plán nebol v súlade s požiadavkami smernice?
3. Predstavuje rozhodovací postup opísaný v druhej otázke rozhodnutie o neuskutočniteľnosti so spätnou pôsobnosťou, a umožňuje v takom prípade článok 13 ods. 3 smernice také rozhodnutie so spätnou pôsobnosťou, a v prípade kladnej odpovede, za akých podmienok?
4. Boli skutočnosti, ktoré zohľadnil vnútroštátny orgán v tejto veci pre rozhodnutie zo 6. novembra 2007, podľa ktorého nebolo možné vykonať environmentálne posúdenie návrhu North Area Plan, skutočnosťami, ktoré mohol podľa článku 13 ods. 3 smernice zohľadniť na prijatie takého rozhodnutia?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 197, s. 30; Mim. vyd. 15/006, s. 157.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny (Poľská republika) 28. mája 2009 — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku/Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

(Vec C-188/09)

(2009/C 193/06)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku

Žalovaní: Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

Prejudiciálne otázky

1. Vylučuje článok 2 ods. 1 a 2 prvej smernice Rady č. 67/227/EHS ⁽¹⁾ z 11. apríla 1967 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa dane z obratu v spojení s článkom 2, s článkom 10 ods. 1 a 2, ako aj s článkom 17 ods. 1 a 2 šiestej smernice Rady č. 77/388/EHS ⁽²⁾ zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, možnosť zaviesť dočasnú stratu práva na odpočet splatnej dane o čiastku vo výške 30 % zo sumy daní zaplatených pri nadobudnutí výrobkov a služieb pre zdaniteľné osoby, ktoré uskutočňujú predaj fyzickým osobám nevykonávajúcim hospodársku činnosť a fyzickým osobám, ktoré vykonávajú hospodársku činnosť vo forme jednotlivo hospodáriaceho roľníka, a ktoré porušujú povinnosť zaznamenávať obchody a čiastky splatnej dane registračnými pokladnicami, upravenú článkom 111 ods. 2 v spojení s ods. 1 zákona z 11. marca 2004 o dani na tovary a služby (Dz. U. č. 54, poz. 535, v znení zmien a doplnkov)?
2. Môžu „osobitné opatrenia“ uvedené v článku 27 ods. 1 šiestej smernice Rady č. 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia vzhľadom na ich charakter a cieľ pozostávať z dočasného obmedzenia rozsahu práva zdaniteľnej osoby na odpočítanie dane [zaplatenej na vstupoch], ktoré je upravené v článku 111 ods. 2 v spojení s ods. 1 zákona z 11. marca 2004 o dani na tovary a služby (Dz. U. č. 54, poz. 535, v znení zmien a doplnkov), pre zdaniteľné osoby, ktoré porušujú povinnosť zaznamenávať obchody a čiastky dane registračnými pokladnicami, a v tejto súvislosti si ich zavedenie vyžaduje dodržanie postupu podľa článku 27 ods. 2 až 4 šiestej smernice Rady z 17. mája 1977?
3. Zahŕňa právo členského štátu uvedené v článku 33 ods. 1 šiestej smernice Rady č. 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia oprávnenie zaviesť voči zdaniteľným osobám, ktoré porušujú povinnosť zaznamenávať obchody a čiastky splatnej dane registračnými pokladnicami, sankciu vo forme dočasnej straty práva na

odpočet splatnej dane o čiastku vo výške 30 % zo sumy daní zaplatených pri nadobudnutí výrobkov a služieb, tak ako ju upravuje článok 111 ods. 2 v spojení s ods. 1 zákona z 11. marca 2004 o dani na tovary a služby (Dz. U. č. 54, poz. 535, v znení zmien a doplnkov)?

⁽¹⁾ Ú. v. ES 71, s. 1301; Mm. vyd. 09/001, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 145, s. 1; Mm. vyd. 09/001, s. 23.

Odvolanie podané 29. mája 2009: Rada Európskej únie proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá komora) z 10. marca 2009 vo veci T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), predtým Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), predtým Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT/Rada Európskej únie

(Vec C-191/09 P)

(2009/C 193/07)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), predtým Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), predtým Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľky

— zrušiť rozhodnutie, ktoré vydal Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev 10. marca 2009, 1. v rozsahu, v akom Súd prvého stupňa zrušil článok 1 napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom antidumpingové clo stanovené na vývoz výrobkov do Európskeho spoločenstva vyrobených žalobcami presahuje výšku cla, ktoré by sa uplatnilo, pokiaľ by vývozná cena nebola upravená vzhľadom na províziu v prípade, keď sa predaje uskutočnili prostredníctvom prepojeného obchodníka Sepco SA (bod 1 výroku napadnutého rozhodnutia), a 2. v rozsahu, v akom Súd prvého stupňa rozhodol, že Rada znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť jednu štvrtinu trov konania vynaložených žalobcami (bod 3 výroku napadnutého rozhodnutia),

— s konečnou platnosťou rozhodnúť vo veci a zamietnuť pôvodnú žalobu v plnom rozsahu,

— zaviazat žalobcov na náhradu trov odvolacieho konania a konania pred Súdom prvého stupňa.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Rada vytýka Súdu prvého stupňa, že:

1. sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď analogicky uplatnil judikatúru týkajúcu sa pojmu jeden hospodársky subjekt, aby uplatnil článok 2 ods. 10 písm. i) základného antidumpingového nariadenia ⁽¹⁾, pretože nezohľadnil, že na výpočet normálnej hodnoty a výpočet vývozných cien a na otázku, či možno vykonať úpravu, sa uplatňujú rozdielne pravidlá. V tejto súvislosti tiež Súd prvého stupňa porušil povinnosť odôvodnenia;
2. sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade dôkazného bremena, ktoré znášajú inštitúcie pri vykonaní úpravy podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, v rozsahu, v akom neuplatnil bežné pravidlá upravujúce dôkazné bremeno v antidumpingových veciach a z tohto dôvodu neuplatnil správne normy súdneho preskúmania týkajúce sa hospodárskeho posúdenia inštitúciami a tým sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia;
3. sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri posúdení rozhodnutia inštitúcií vykonať úpravu podľa článku 2 ods. 10 písm. i) tým, že uplatnil nesprávne zákonné kritérium, pretože preskúmal toto rozhodnutie na základe predpokladu, že pojem jeden hospodársky subjekt sa uplatňuje na porovnanie normálnej hodnoty a vývozných cien;
4. sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia keď rozhodol, že inštitúcie sa dopustili zjavne nesprávneho posúdenia tým, že uplatnili článok 2 ods. 10 prvý pododsek základného nariadenia;
5. sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že uplatnil príliš doslovný výklad povinnosti informovania;
6. sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že správne neuplatnil zákonné kritérium porušenia práva na obranu, ktoré (správne) identifikoval;
7. sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri posúdení údajnej procesnej nezrovnalosti v rozsahu, v akom sa opiera o nesprávne právne zistenia týkajúce sa zákonnosti úpravy podľa článku 2 ods. 10 písm. i).

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, s. 1; Mm. vyd. 11/010, s. 45).